

ژئودگی فناوری

یادداشت

ظرفیت رزرو شبکه برق صرف چه می‌شود؟

🔌 اواخر سال ۹۷ مجموع ظرفیت نصب‌شده نیروگاه‌های ایران از ظرفیت ۸۰ هزار مگاوات عبور کرد. برای این که تصویری از بزرگی این عدد داشته باشیم خوب است بدانیم با این ظرفیت تولید برق می‌توان ۸۰۰ میلیون لامپ صد واتی را روشن کرد. یعنی به ازای هر ایرانی ده لامپ یا به بیانی دیگر با این ظرفیت می‌توان بیش از ۵۰ میلیون کولر گازی یا مصرف‌بینه را روشن کرد؛ یعنی به ازای هر خانوار ایرانی دو کولر گازی. از طرف دیگر اگر به آمارهای صنعت برق ایران که شرکت توانیر آنها را ارائه می‌کند نگاهی بیندازیم متوجه می‌شویم در تابستان سال گذشته اوج مصرف برق کشور به ۵۷ هزار مگاوات رسید. این ظرفیت فقط حدود ۲۰ درصد کل ظرفیت نصب‌شده نیروگاه‌های کشور است. با وجود این در برخی مناطق کشور قطعی‌های برنامه‌ریزی‌شده برق به دلیل کمبود ظرفیت داشتیم. شاید این پرسش برایتان ایجاد شود که پس بقیه ظرفیت شبکه چه شده است؟

پاسخ این است که برای عملکرد ایمن شبکه برق همیشه باید بخشی از ظرفیت نیروگاه‌ها به صورت رزرو باقی بماند. در شبکه برق وسیع یک کشور با تعداد فراوان نیروگاه در هر لحظه احتمال خروج یک یا حتی خروج همزمان چند نیروگاه از مدار به دلیل اتصال یا قطعی خطوط انتقال یا خرابی وجود دارد. در چنین حالتی باید نیروگاه‌های دیگر به اندازه کافی ظرفیت رزرو داشته باشند تا بتوانند چنین پیشامدهای ناگهانی را بدون این‌که شبکه دچار اختلال شود، جبران کنند. اگر این ظرفیت‌های رزرو به صورت مناسبی در شبکه در نظر گرفته نشود در صورت پیشامدهایی مانند خروج ناگهانی نیروگاه‌ها از مدار، اختلال‌های بسیار شدید و ادامه‌داری در شبکه برق رخ می‌دهد که باعث خاموشی گسترده‌شده و ممکن است حتی کل شبکه برق را خاموش کنند.

علاوه بر اختصاص بخشی از ظرفیت تولید شبکه به رزرو، همیشه مقداری از ظرفیت نیروگاه شبکه خارج از مدار است. علت آن زمانبر بودن تعمیرات در صورت خرابی و همچنین لزوم انجام بازپدیهای دوره‌ای است. بنابراین همیشه در شبکه برق کشورها ظرفیت نصب‌شده نیروگاه‌ها باید به‌طور قابل‌توجهی از میزان نیاز به انرژی برق در اوج مصرف بالاتر باشد تا در شبکه خاموشی اتفاق نیفتد.🔌

سازمان فناوری اطلاعات اعلام کرد

آخرین وضع دسترسی ایرانیان به اینترنت

نتایج مربوط به طرح آمارگیری برخورداری خانوار ایرانی از فناوری اطلاعات و ارتباطات که از سوی سازمان فناوری اطلاعات منتشر شده است، نشان می‌دهد از مجموع خانوارهای کشور حدود ۱۸ میلیون خانوار (۷۲/۸ درصد) در محل سکونت خود به اینترنت دسترسی داشته و ۶/۷ میلیون خانوار در محل سکونت خود به اینترنت دسترسی نداشته و گزارش مهر، در همین حال از کل خانوارهای دارای دسترسی به اینترنت در محل سکونت، تعداد ۱۲/۵ میلیون خانوار در نقاط شهری و ۳/۵ میلیون خانوار در نقاط روستایی زندگی می‌کنند. به بیان دیگر سهم خانوار دارای دسترسی به اینترنت در شهر ۷۷/۹ درصد و در روستا ۵۷ درصد برآورد شده است. در همین حال کل خانوارهای دارای اینترنت در محل سکونت همگی به اینترنت پرسرعت دسترسی دارند. حدود یک میلیون خانوار به اینترنت پرسرعت ثابت، ۴/۴ میلیون خانوار به اینترنت پرسرعت سیار و ۱۳ میلیون خانوار به هر دو نوع اینترنت ثابت و سیار دسترسی دارند. از سوی دیگر از مجموع خانوارهای کشور در حدود ۱۷/۲ میلیون خانوار در محل سکونت خود به رایانه دسترسی دارند.

یادداشت

صبور۱:

در چند سال اخیر حوزه رباتیک با جدیت بیشتری در حال پیگیری است و محققان کشور از ساخت ربات‌های صرفاً نمایشی و مسابقه‌ای به تولید ربات‌هایی برای حل مشکلات جامعه روی آورده و دستاوردهای خوب و قابل قبولی نیز تاکنون داشته‌اند

راه‌اندازی اولین اینترنت نظامی مشترك دنیا

مقامات دولتی آلمان و هلند این هفته توافقی را برای راه‌اندازی نخستین اینترنت نظامی مشترک با یکدیگر به امضا رساندند. این پیمان روز چهارشنبه هفته گذشته در بروکسل پایتخت بلژیک به امضا رسید و به موجب آن برای نخستین بار دو کشور بخش‌هایی از شبکه‌های نظامی خود را با یکدیگر ادغام می‌کنند. همچنین این طرح را می‌توان آزمونی برای یکپارچه‌سازی دیگر شبکه‌های نظامی اعضای ناتو در آینده دانست. / دیجیاتو

تحقیقات در ایران، همگام با دنیا

مهندس آریا صبور۱، پژوهشگر رباتیک در خصوص پیشینه ربات‌های اجتماعی به جام‌جم می‌گوید: «تقریباً یک دهه است که تحقیقات در زمینه فناوری ربات‌های اجتماعی در کشورهای مختلف به طور جدی دنبال می‌شود. کاربردهای این ربات‌ها نه تنها در تعامل با کودکان بیمار یا با اختلالاتی مانند اوتسم۱ بلکه حتی برای استفاده آموزشی در مدارس است. به نظر می‌رسد نسل جدید ارتباط بسیار بهتری با این اسباب‌بازی‌های رباتی برقرار می‌کند. اما از آنجا که فضای بیمارستان و دیدن پزشک معمولاً باعث ایجاد استرس در کودکان می‌شود و همچنین درد و عوارض برخی بیماری‌های حاد مانند سرطان‌ها به گونه‌ای است که کودکان نیاز به مددکاری اجتماعی خواهند داشت سهم عمده تحقیقات این حوزه در کشورهای مختلف از جمله کشور ما به درمان‌گری با استفاده از ربات‌ها متمرکز شده است.»

به عقیده این پژوهشگر حوزه رباتیک یکی از فعال‌ترین مراکز کشور در حوزه رباتیک اجتماعی آزمایشگاه رباتیک اجتماعی - شناختی دانشگاه صنعتی شریف است. گروه تحقیقاتی دکتر علی مقداری با همکاری جمعی از متخصصان و پژوهشگران حوزه رباتیک توانسته‌اند تاکنون چند ربات اجتماعی برای تعامل با کودکان بیمار یا مبتلا به اوتسم۱ رونمایی کنند. این گروه تحقیقاتی تاکنون موفق به کسب چند جایزه ملی و بین‌المللی برای ربات‌های تولیدی‌شان شده است.

به گفته مهندس صبور۱، ربات «مایا» آخرین دستاورد این گروه تحقیقاتی است. این ربات عروسکی که به شکل عروسک فیل با رویه پولیشی طراحی شده قادر به صحبت کردن، گوش کردن و درک احساسات، تکان دادن دست‌ها و خرطوم و مجهز به دوربینی برای تحلیل موقعیت است. این ربات تقریباً چیزی کمتر از ربات خرسی دانشگاه ام‌آی‌تی ندارد و علاوه بر بازی و تعامل با کودکان بستری شده با دارای اختلال اوتسم۱، می‌تواند اطلاعات دریافتی از کودک را جمع‌آوری کرده و در اختیار مددکار اجتماعی یا روان‌شناس کودک قرار دهد.

این گروه‌های تحقیقاتی پیش از این از ربات‌های اجتماعی انسان‌نمای تایان و دکتر آرش نیز در این زمینه رونمایی کرده بودند که در زمینه رصد بیمار و کار درمانی فعالیت دارند. ربات آرش در حال حاضر به مرحله تجاری‌سازی نیز رسیده است.

مهندس صبور۱ در ادامه صحبت‌هایش به فعالیت‌های گروه تحقیقاتی فعال در آزمایشگاه تعامل انسان و ربات دانشگاه تهران اشاره می‌کند و می‌افزاید: «گروه تحقیقاتی دکتر مهدی طالع ماسوله نیز در همکاری با بیمارستان کودکان مبتلا به سرطان محک، ربات‌های انسان‌نمایی را برای تعامل با این کودکان و بازی با آنها در اتاق بازی طراحی کرده است. به طور کلی ربات‌های اجتماعی سطح استرس کودکان را کاهش می‌دهند و میزان تعامل در کودک و روند بهبود را تسریع می‌کنند.»

از دیگر ربات‌های اسباب‌بازی اجتماعی داخلی که این پژوهشگر به آن اشاره می‌کند، طوطی سخ‌گو۱ گروه تحقیقاتی دکتر مرادی در دانشکده برق دانشگاه تهران است که در حال حاضر در مرحله تحقیقات گسترده برای تعامل با کودکان مبتلا به اوتسم۱ و سرطان قرار دارد. وی با تأکید بر نتایج درخشان تحقیقات صورت گرفته در زمینه ساخت ربات اجتماعی در کشور می‌افزاید: «در چند سال اخیر حوزه رباتیک با جدیت بیشتری در حال پیگیری است و محققان کشور از ساخت ربات‌های صرفاً نمایشی و

بیمار داشته باشد و شرایط نگهداری و احوال بیمار را مورد بررسی قرار دهد. بیمار را مورد بررسی قرار دهد. سرپرست این گروه تحقیقاتی در این باره می‌گوید: «ما می‌خواهیم افکارمان را آتقندر وسعت دهیم که ربات‌ها به یکی از اعضای کادر پزشکی تبدیل شوند. زمانی که ربات به خانه بیمار می‌رود، باید بتواند روند بهبود کودک را زیرنظر بگیرد، اگر نیاز به گزارش حالتی از بیمار به پزشک بود، ربات با فاصله پزشک را مطلع کند. بنابراین پزشک در معاینه بعدی به صورت کامل در جریان حال و احوال کودک و کارهایی که انجام داده، خواهد بود و راحت‌تر می‌تواند برنامه درمانی‌اش را اجرا کند. ما به دنبال راهی دوست‌داشتنی برای بچه‌ها هستیم که به بهترین شکل بتوانند به بهبودشان کمک‌کند.»

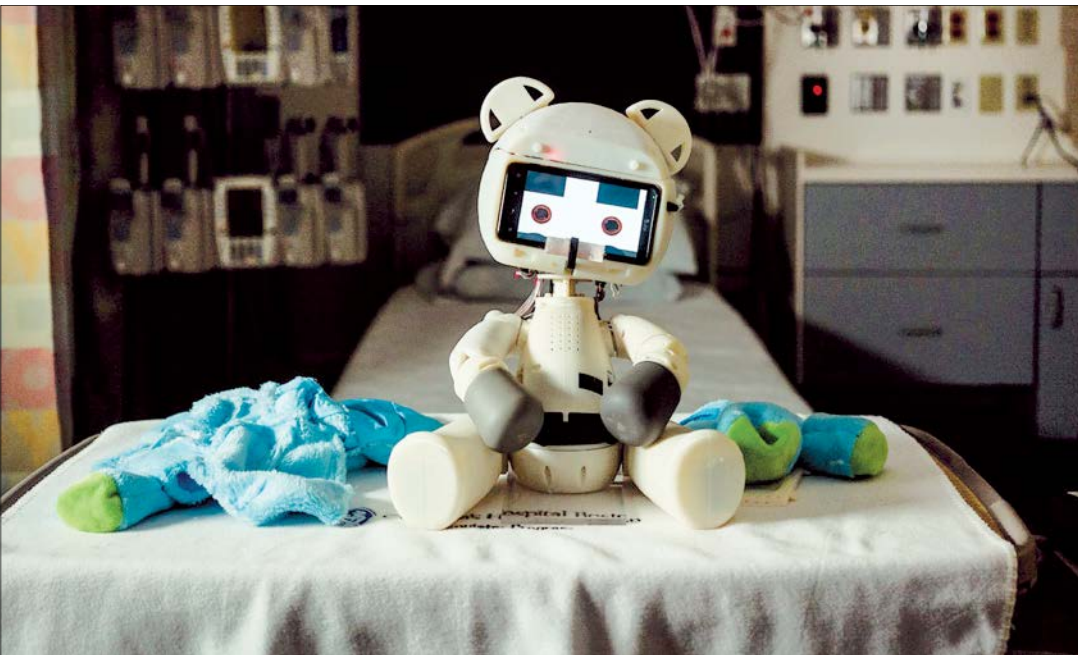
هدف اصلی این پژوهش از نگاه محققان، جمع‌آوری اطلاعات مورد نیاز برای ساخت ربات خرسی تمام‌خودکار است. در واقع آنها می‌خواستند در این بررسی‌ها متوجه شوند این ربات به چه قابلیت‌هایی نیاز دارد تا بتواند به بهترین شکل با کودک تعامل و از او مراقبت کند. در آینده که ربات‌های خودکار بتوانند وظیفه مراقبت را به عهده بگیرند، کودک بیمار پس از مراجعه به بیمارستان می‌تواند رباتی را به خانه ببرد که مراقبت‌های لازم را ضمن بررسی شرایط

تسهیل می‌کنند. یکی از محققان این آزمایش در این باره توضیح می‌دهد: «ما از قبل برنامه‌ای برای درگیر کردن خانواده‌ها در بازی‌های ربات و بچه‌ها نداشتیم، اما این اتفاق به صورت طبیعی طی بررسی ایجاد شد. زمانی که ربات وارد اتاق می‌شد، تعامل کودک، ربات و والدین افزایش پیدا می‌کرد، با هم در بازی مشارکت می‌کردند و حتی به معرفی یکدیگر می‌پرداختند.»

تویوتا سرویس اتوبوس‌های خودران راه‌اندازی می‌کند

دو شرکت سافت بانک و تویوتا برای راه‌اندازی سرویس اتوبوس‌های خودران، با پنج شرکت بزرگ خودروسازی همکاری می‌کنند. هدف از این سرمایه‌گذاری که از پاییز ۹۷ آغاز شده، مجهز کردن سرویس حمل و نقل ژاپن به اتوبوس‌ها و خودروهای خودران عنوان شده است. / ایسنا

معجزه عروسک درمانی ربات‌ها

بررسی‌های اخیر نشان می‌دهد استفاده از ربات در قالب یک عروسک خرسی توانسته اثر مثبتی بر درمان کودکان بستری‌شده در بیمارستان داشته باشد

🔌 معمولاً وقتی به بخش کودکان بیمارستان‌ها می‌رویم، با فضای متفاوتی نسبت به حال و هوای حاکم بر دیگر بخش‌ها رویه‌رو می‌شویم. جایی که این فرشتگان معصوم در آن بستری هستند باید طوری طراحی شود که کمتر حس بیمارستان و ناخوش‌حوالی را به آنها منتقل کند و از اضطراب‌شان بکاهد. به همین دلیل معمولاً این بخش با تصاویر کارتزونی زیبا و عروسک‌های جورواجور تزئین می‌شود تا بچه‌ها کمتر احساس کنند در حال مبارزه با بیماری هستند و با دل‌تنگی و دلهره راحت‌تر کنار بیایند. استفاده از ربات‌ها به منظور کمک به آموزش، تعامل، گفتاردرمانی و کار درمانی از جمله مباحثی است که در چند سال اخیر توجه پژوهشگران کشورهای پیشرو و همچنین محققان رباتیک ایرانی را به خود جلب کرده است. به تازگی نتایج مثبت تحقیقی که در دانشگاه ام‌آی‌تی آمریکا انجام شد، منتشر شده است. در این بررسی مشخص شد در جلسات روان‌شناسی و پشتیبانی کودکانی که در بیمارستان بستری هستند، تعامل و ارتباط با ربات‌های اجتماعی به طور مشهودی حس مثبتی به آنها منتقل می‌کند. جالب است بدان‌اکنون

در این زمینه پیشرفت‌های خوبی نیز در دانشگاه‌های ایران به دست آمده است.

برگرفته از: MITNews

به صورت کلی روی آنها دارد. بچه‌هایی که با این خرس بازی می‌کردند بیشتر دوست داشتند از تختشان بلند شوند و در اطراف گشت بزنند. همچنین از لحاظ احساسی با این ربات ارتباط برقرار می‌کردند و سوال‌های شخصی‌شان را با او در میان می‌گذاشتند و حتی از او درخواست می‌کردند بعداً برای دیدن اعضای خانواده‌شان باز به اتاقشان بیاید. به عقیده محققان این پژوهش بهبود شرایط احساسی، فیزیکی و حتی کلامی حاصل از برقراری ارتباط با این ربات، عوامل مثبتی هستند که می‌توانند بر تسریع روند بهبود کودکان و مرخص شدنشان از بیمارستان اثرگذار باشد. این آزمایش جامعه آماری کوچکی را شامل شده اما به گفته پژوهشگرانش اولین بررسی بالینی و مستقیم ربات‌های اجتماعی با چنین قابلیت‌هایی در دنیای واقعی و در تعامل با کودکان بستری‌شده در بیمارستان است. پیش از این تحقیقاتی در این زمینه به صورت مطالعات سینتیا بریزیل (Cynthia Breazeal) دانشیار هنر ارتباطات و دانش و مدیر سرمایه‌گذاری گروه ربات‌های شخصی دانشگاه ام‌آی‌تی می‌گوید این ربات‌ها نوعی همنشین هستند. او در مورد این ربات‌های خرسی توضیح می‌دهد: «نگاه‌گروه ما به طراحی فناوری، خلق همراه و هم‌گروهی به صورت‌های مختلف است. در مورد این ربات نیز ما فقط به دنبال ساخت وسیله‌ای برای برقراری ارتباط با کودک نبودیم؛ بلکه می‌خواستیم

معمولاً در بخش کودکان بیمارستان‌ها، زمان قابل توجهی برای بررسی شرایط روحی کودکان بستری‌شده و ارائه راهکارهایی برای افزایش روحیه کودکان و برقراری ارتباط بهتر با محیط بیمارستان در نظر گرفته می‌شود. ایجاد فضایی برای بازی بچه‌ها، دور نماندن از فضای درس و آموزش‌ها و بازی‌های روان‌شناسانه و آموزش‌های هنری برای فارموشی رنج درمان و پذیرش بهتر شرایط از راهکارهای رایجی است که به طور معمول مورد استفاده قرار می‌گیرد.

اما در مطالعه جدیدی که گروهی از محققان دانشگاه ام‌آی‌تی، بیمارستان کودکان بوستون و بیمارستان نورت‌ایسترن آمریکا نتایج آن را منتشر کرده‌اند، ربات عروسکی مشابه عروسک‌های خرسی رایج که کودکان می‌توانند آن را بغل کنند در چند گروه درمانی کودکان استفاده و اثرات آن بر روحیه بچه‌ها و روند بیماری بررسی شد.

در این آزمایش بیش از ۵۰ کودکی که در بیمارستان بوستون بستری بودند به‌طور تصادفی در سه گروه مختلف دسته‌بندی شدند. گروه اول از ربات عروسکی قابل بغل کردن استفاده کردند، گروه دوم از نوعی خرس عروسکی تصویری در تبلت و به گروه سوم هم عروسک‌های خرس پولیشی عادی دادند. نتایج این تحقیق نشان داد ربات خرسی توانسته روند بهبود بیماران مختلفی را که در گروه یک قرار داشتند نسبت به بیماران دو گروه دیگر تسریع کند.

این نتایج علاوه بر این که نشان داد امکان استفاده از این ربات‌ها در طول دوره درمان کودکان وجود دارد، حتی زمانی که بچه‌ها با آن بازی می‌کنند، اثرات روانی مثبت قابل توجهی

رباتی برای تقویت حال خوب

اولین نسخه از این ربات سال ۸۵ به شکل عروسک خرسی پولیشی بود که روی صورتش یک نمایشگر نصب شده بود و چشم‌های کارتزونی‌اش را نمایش می‌داد. قرار بود نسخه نهایی این ربات به صورت تمام‌خودکار عمل کند، اما کم‌اکن فرد متخصصی آن را از بیرون اتاق کودک هدایت می‌کرد. با استفاده از نرم‌افزار قابل تنظیم این ربات، فرد متخصص می‌توانست حالت‌های چهره و حرکات بدن و جهت نگاهش را تنظیم کند. این فرد حتی می‌توانست با کمک بلندگوی نصب شده با کودک صحبت کند و هم‌زمان صدایش به حالتی تنظیم شود که بیشتر شبیه صدای بچگانه باشد. همچنین می‌توانست با کمک دوربین این ربات تکانک بچه‌ها و عکس‌العمل‌هایشان را ببیند. خرس طراحی شده در تبلت نیز دقیقاً حرکاتی شبیه همین ربات خرسی انجام می‌داد و آن نیز از راه دور قابل کنترل بود.

در ساعات‌های بازی که این ربات با بچه‌ها سه تا ۱۰ سال تعامل می‌کرد، فرد متخصص می‌توانست با کمک بلندگوی این ربات برای بچه‌ها شعرهای کودکانه بخواند و دست‌هایش را هم‌زمان با شعر تکان دهد. برای بچه‌های بزرگ‌تر نیز ربات بازی‌هایی که متخصص طراحی می‌کرد را انجام می‌داد.